

vizsgálat esetén kiderül, hogy nincs is olyan sok baj vele. Ez legyen a legrosszabb meg-
lepetésünk!

Szervizszolgálat – 5

Fantasztikus győzelem! Veri az összes külföldi gyártmányt, amelyeknek szinte semmilyen szervizlehetőségük nincsen! Erről persze inkvizíto-
raink közül is csak néhánynak volt informá-
ciója. Ők azonban csillagos ötöst adtak.

HOZZÁSZÓLÁS

A vallatók közül talán a HT váltotta ki a legnagyobb vihart. Azaz nem is maga a Vallatás, hanem az ahhoz érkezett Simonyi Endre által írott hozzászólás. A hozzászólást, az annak apropójából a Magyar Hírlapban nem sokkal később megjelent cikk részleteit, majd ismét a BIT-LET-ben megjelent a Híradástechnika Szövetkezettől érkezett válaszeleket elég érdekesnek találtuk ahhoz, hogy bevalogassuk összesített vallatónkba. Megjegyzésként csak annyit: Simonyi Endre hozzászólása elé bocsá-
tottuk annak idején a következő meg-
jegyzést: „A korrekt tájékoztatáshoz azonban úgy véljük, szükséges közöl-
nünk azt a tényt is, hogy Simonyi Endre Simon '68 nevű mikrogépével maga is érintett volt az iskolaszámítógép-pályá-
zatunkban.”
Laptársunk, a Mikromagazin egyik ta-
valyi számában visszatért az általunk már befejezettnek vélt vitára. Ebből az írásból meglepődve értesültünk, hogy Simonyi Endre nem is vett részt a pá-
lyázatban. Meglepődtünk, mert annak idején levele közlésének megbeszélése-
kor közöltük Simonyi Endrével, hogy lapunk ezt a megjegyzést szükségesnek

tartja, s a szerző egyetlen szóval sem tiltakozott, nem említette, hogy ő ne vett volna részt a pályázatban. Így hát továbbra is neki hiszünk, s úgy véljük, részt vett benne.
Laptársunk egyébként azt is szemünkre vetette, hogy a szerkesztőség nem zárta le megnyugtatóan ezt a vitát. Mi úgy gondoljuk, hogy lezártuk. Épp annyival, amennyit szükségesnek tartottunk. Ezt a lezárást most sem hagyjuk el, de elírjuk, hogy szerkesztőségi lezárás. Talán úgy érthetőbb lesz álláspontunk.
A lap Vallatójában értékelték a HT 1080Z típusú mikroszámítógépet. Az ér-
tékelés 7. pontja a gép megbízhatósága volt. Az értékelés összesítésként közöl-
te: „Külön öröm egy magyar gyártmá-
nyú berendezésről azt írni, hogy igen megbízható!... komoly eredmény, hogy egy számítógép hosszú időn keresztül hiba nélkül működik. Ezért minden tisz-
telet a gyártó Híradástechnika Szövet-
kezeté.”
Ezen dicsérettel szemben áll az, hogy az értékelés 5. kín-ja („kazettás tárolás megbízhatósága”) szerint „megbízha-
talan”. A gyártó új, megbízhatóbb magnetofont fejleszt – írják. A 8. kín („billentyűzet”) szerint „spontán betű-
isméltésre hajlamos”. A gyártó tájé-
koztatása szerint a fejlesztett változat javított billentyűkezelése már meg-
szünteti ezt a hibát is.
Összegezve tehát az információk gépbe juttatása, kimentése terén megbízha-
talan. Miben megbízható hát? A be-
jutott információ belső mozgatózásában, tárolásában? Ha csak ebben, akkor az egy használhatatlan gép, mert minden-
ben megbízhatatlan, ami kritikus lehet. Az értékelés összesítése ezen kívül is megdöbbentő eredményt adott, hiszen „jó” minősítést kaphatott egy olyan,

KISDI BALINT:
Megbízhatóság?
A hiba
majdnem mindig
az emberben
van!

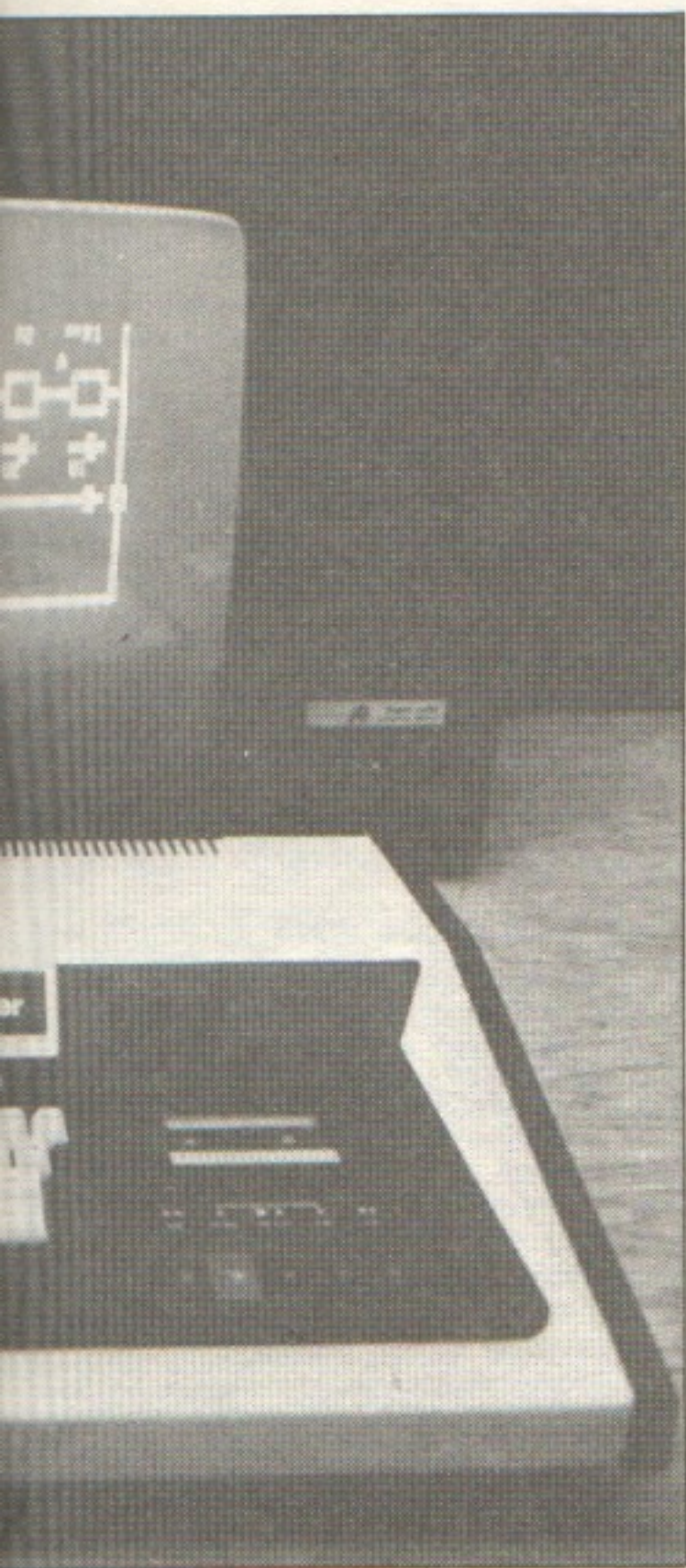
ZSAKÓ LÁSZLÓ:
A periféria-
lehetőségeket
5-ösre osztályoznám,
a tényeket
gyengébbre!

KEPES JÁNOS:
A leírás
embertelenül rossz,
keveset árul el,
hibás,
ott beszél sokat,
ahol nem kéne!

KOVÁCS MIHÁLY

BÁN PÉTER

iskolai célra államilag terjesztett gép, ami pl. nem „ismeri” a magyar abc-t („Egy iskolai számítógépnél ez nem követelmény?” – kérdezi az egyik inkvizitor velem együtt), nincs semmiféle megvalósított bővítési lehetőség (bár ez követelménye volt az iskolaszámítógép-pályázatnak), a képernyő megjelenítés igen rossz. Úgynevezett valódi grafika (ami a gyerekek számára a legfőbb vonzerő) nincs, a dokumentációja „csapnivaló” (egy iskolaszámítógépnél ez nem követelmény?, valamint az sem, hogy a magyar szabvány és az iskolaszámítógép-pályázat által kötelezően előírt, és tartalmában meghatározott gépkönyvet a géphez nem adnak stb.)

Ennek ellenére Önök azt hangsúlyozzák, hogy „...ezért minden tisztelet a gyártó Híradástechnika Szövetkezeté”. Ezért? Tisztelet?

Egy lapnak tájékoztatni és nem félrevezetni kell az olvasókat. Le kellett volna írni a valóságot – ez a gép iskolaszámítógépnek, így ahogy van, alkalmatlan.

A tájékoztatáshoz az is hozzátartozik, hogy ez a gép (eredetileg VIDEOGENIE 1 nevű távol-keleti gyártmány) túlságosan drága (hiszen a hazaival azonos kiépítésbeni ára 500 DM körüli.) Teljesen elavult típus (hiszen a VIDEOGENIE 1 az 1977-ben (!!) piacra került TRS-80 modell minimális módosítású utánzata), devizaigénye magas (a Híradástechnika Szövetkezet elnökhelyettesének rádiónyilatkozata szerint az alkatrészek 2/3 részét kitevő import értéke 250 US \$), és nem felel meg az iskolaszámítógép-pályázat feltételeinek (az eddig felsoroltakon felül még nem is „modulárisan bővíthető”, és a szabad operatív kapacitás kisebb mint 16 kbyte).

Mivel az általam leírtak a laikus olvasók

előtt nem ismertek, és így a 7. kín alapján a gépről jobb véleményt alkotnak, mint ami a valóságnak megfelelne, ezért kérem ezen levél helyreigazító célú közlését.

Dr. Simonyi Endre

1125 Budapest, Trencsényi u. 19.

Valutakidobás?

A Híradástechnika Szövetkezettel nem volt szerencsém. Hiába telefonáltam naphosszat, egyik vezetővel sem sikerült találkozót megbeszélnem. Pedig szerettem volna megkérdezni: miként nyerte el a Művelődési Minisztérium pályázatát a Híradástechnika Szövetkezet HT 1080Z iskolaszámítógépe?

A szövetkezet több százat gyártott és adott el eddig, s ez a gép szinte az összes középiskolában megtalálható. Rajta tanul a felnövekvő nemzedék. Ám a gépről megoszlanak a vélemények.

...A legmellbevágóbb közlés: e távol-keleti gyártmány túlságosan drága, teljesen elavult típus (hiszen a VIDEOGENIE 1 az 1977-ben piacra került TRS 80 modell minimális módosítású utánzata), devizaigénye nagy.

A Híradástechnika Szövetkezet elnökhelyettesének rádiónyilatkozata szerint a kétharmad részt kitevő import értéke 250 dollár. S ha ez így van, akkor miként felelhetett meg az iskolaszámítógép feltételeinek? Tény, az ára 35 ezer forint körül van, tévékészülék nélkül. Ám egészen másként cseng, ha hozzáteszük, hogy minden egyes HT komputer 250 dollár értékű beépített alkatrészt tartalmaz. Pedig a pályázat kiírása szerint „korlátozva van a dollárért kapható alkatrészek beépítése a készülék összértékének 8 százalékára”. Akkor itt

CZAKÓ TAMÁS:

Még egy programom sem „szállt el”: nem tudom, ez mennyire általános tapasztalat!

TÖRÖK TURUL:

Közel 2 éve használok, ezalatt sokkal „jobb” gépekkel összehasonlítva is hódolója maradtam!

TÓTH LÁSZLÓ

KIRÁLY ZOLTÁN

TÓTH FERENC:

Ez a gép a szívem csücske. Sok klassz embert ismertem meg vele kapcsolatban. Úgy érzem, van még javítanivaló!

valami nagyon hibádzik. A másik tény: egy Commodore 64 típusú személyi számítógép ára 196 dollár (sőt, ma már olcsóbb is). Teljes képtelenségnek tűnik, hogy ily módon minden egyes HT 1080 Z legyártásával legalább 54 dollárt hajítanánk ki az ablakon.

A Híradástechnika Szövetkezet az olvasói levelekre nem válaszolt – s nekünk sem. Így amíg nem jön össze a randevú, s nem győznek meg az ellenkezőjéről, kénytelen vagyok elhinni, hogy szórjuk a dollárt a szupergépnek jóindulattal sem nevezhető masinára.

Cseszák Gyöngyi

(Magyar Hírlap/1984 március)

Válaszlevél

Tisztelt Szerkesztőség!

A lapjokban megjelent rovatolt cikke eddig nem válaszoltunk, mert úgy véltük, hogy egy olyan hozzászólás felett, amely elfogult, nem tárgyilagos, indulatok hevében született és nem a problémák, gondok megoldását célzó szándék-

kal íródott, nem érdemes a széles körű nyilvánosság bevonásával vitát folytatni.

Nem tartottuk szükségesnek a választ azért sem, mert Önök tárgyilagosan közölték, hogy dr. Simonyi Endre „Simon '68” nevű mikrogépével érintett volt a pályázaton, s ebből a hozzászólás hangvételének egyik okára következtetni lehet. Úgy véltük, hogy akik a gépet használják, azoknak a választ a géppel kapcsolatos tapasztalat jobban megadja, mint egy esetleges magyarázkodásnak tűnő írásos válaszuk. Tekintve azonban, hogy a BIT-LET-ben megjelent és tárgyi tévedéseket tartalmazó „Hozzászólás”-ra támaszkodva a Magyar Hírlap „Valutakidobás?” címmel egy újabb cikket közöl, és kontroll nélkül olyan elmarasztaló következtetésekre jut, amelyek bántóak és rontják hitelünket – válaszuk elkerülhetetlen.

Válaszunk dr. Simonyi Endre levelében felvetettekhez igazodó sorrendben történik.

A gép megbízhatóságát illetően a felhasználói és a szerviztapasztalatok egyértelműen azt támasztják alá, hogy a gép

eleget tesz az elvárásoknak, és nem rosszabb, mint a hazánkban előforduló tökéletes személyi számítógép állomány bármely tagja. Ezt igazolják azok a vélemények is, amelyeket az oktató pedagógusoktól kaptunk.

A kazettás tároló első kísérleti gyártásánál voltak problémák. Ezeket a segítő szándékú konkrét észrevételek nyomán megszüntettük. A teljesség kedvéért jegyzem meg, hogy a kazettás tároló nem része egy számítógépnek. Annak perifériája. Beépítése nem volt követelmény. Beépítettük azért, hogy az iskolákban ne kelljen a csatlakozó kábelekkel bajlódni, és ne okozzon gondot a magnetofon külön történő beszerzése. Akkor nem gondoltunk arra, hogy ezzel a lépésünkkel egyeseknek támadási felületet teremtünk, és a pluszként beépített – nem általunk gyártott – periféria hibáját a számítógép hibájának minősítik.

A géphez a felhasználó igénye szerinti további külső magnetofon is csatlakoztatható.

Megbízhatóságot illető általános filozofálásra nincs válaszuk, azok felvetésének módja nem vitaképes!

A magyar ABC a pályázatnak nem volt követelménye! Ilyen igény az első széria alkalmazásba vételét követően merült fel, amelyet a második szériánál teljesítettünk is. A cikk első megjelenésekor már 1000 db gépet magyar ABC-vel szállítottunk. Ez válasz arra, hogy „hogy kaphatott egy olyan, iskolai célra államilag terjesztett gép jó minősítést, ami pl. nem ismeri a magyar ABC-t”.

A gép dokumentációját (helyesen 3 kötetes felhasználói könyvet) elég szűkszavúan és nem valami hízelgően értékeli. Nem vitatom, hogy a három kötetből álló, közel 150 oldalas anyagban előfordulnak hibák. De jobban örültünk volna annak, ha nem egy szóval minősíti, hanem konkrétan rámutat magukra a hibákra. E gondolatkörnél is hivatkozik a pályázatra, amely azt támasztja alá, hogy azt nem gondosan olvasta el.

Lehet, hogy dr. Simonyi Endre egy iskolaszámítógéppel szemben magasabb igényeket támaszt, mint maga a pályázati kiírás. És arról az iskolaszámítógépről, amelyet egy széles körű zsűri a pályázati követelményeknek megfelelőnek tartott, ő kijelenti: „... – ez a gép iskolaszámítógépnek, így ahogy van, alkalmatlan”, „...és nem felel meg az iskolaszámítógép-pályázat feltételeinek”.

Erre csak azt tudjuk válaszolni, módunkban volt néhány olyan versenyen és a Neumann János Számítástechnikai Egyesület által szervezett programcserén részt venni, ahol 20–30 gép mellett ülő fiatalok lelkesen dolgoztak a gépeken. Azokat szeretik és olyan célokra is alkalmazni tudják, amire nem is gondoltunk. Tanáraikkal együtt elismeréssel adóznak a számítógépekről.

A legsúlyosabb tárgyi és tartalmi tévedés az árat, alkatrészt és a típust illető fejtegetése hordozza.

Ezzel összefüggésben előljáróban le rögzítem:

a) Az anyagárakat a késztermékekhez csak azonos időszakban lehet hasonlítani!

1982. évi anyagárat nem lehet és nem szabad az 1984-es készülékárral összehasonlítani, főleg, ha ez utóbbi valótlan!

b) Számítógép és számítógép között különbség van!

c) A felelőtlen és valótlanságokat is hordozó bírálatra mi nem „sértődünk meg”, mert elköteleztük magunkat a középiskolák számítógép-ellátására és arra, hogy biztosítsuk a szervízt, a javítóalkatrészeket tároljuk, a vevőket kiképezzük stb.

Mi a valóság?

A 250 US \$ alkatrész-beszerzési ár 1982-ben az első kísérleti szériánál volt igaz. Hogy ez magas vagy alacsony – nézőpont kérdése. Ebben az időben az ekvivalens TRS-80 modell III. 16 K RAM típusú tőkés gép ára a METRIMPEX Kereskedelmi Vállalat által beszerzett ajánlat alapján (másolat csatolva) 1158 US \$ volt. A hazai gyártással akkor azonos devizáért négyszer több gépet tudunk adni az iskoláknak.

A pályázat meghirdetését követően egy éven belül a készüléket csak úgy lehetett kibocsátani, hogy az alkatrészek többségét tőkés piacról szereztük meg. Aki a termelésben a legcsekélyebb jártasságuk van, azok tudják, hogy a szocialista vagy hazai alkatrészek beszerzésének átfutása mennyivel hosszabb időt vesz igénybe. Ha csak hazai és szocialista alkatrészeket akartunk volna felhasználni, még ma sem lenne iskolaszámítógép!

Ma már a devizaköltség 100 \$/db alatt van, és jövőre tovább csökken.

A kezdetben beépített tőkés alkatrész-hányad eredményének tudható be, hogy ebben a kategóriában egy gyártáskultúra honosodott meg szövetkezetünkben, és 35 400 Ft-ért elő tudtunk állítani egy számítógépet.

Az előbbieket tükrében kell értékelni, hogy az indulásnál megérte-e a 250 US \$ alkatrész-hányad, és hogy ez magas volt-e vagy sem. Nem tudjuk, mire alapozza dr. Simonyi Endre: „...a hazaival azonos kiépítésbeni NSZK-beli kiskereskedelmi ára 500 DM körüli”.

A CHIP folyóirat 1983. évi többi számában is egy VIDEOGENIE 1. készülék ára tv-vevő, illetve monitor nélkül 1000 DM körül van. Tv-vevővel, illetve monitorral, amellyel mi szállítjuk a gépet, a CHIP 1984. márciusi számának 135. oldalán 1248 DM. Lehet, hogy valamelyik kiskereskedő tönkrement és kiárusított néhány darabot 500 DM-ért, de ez nem összehasonlítási alap.

Hogy készülékünk egy teljesen elavult típussal ekvivalens, szintén nem helytálló, annál is inkább nem, mert akkor az 1984. évi nyugati folyóiratokban nem hirdetnék, és főleg nem ilyen áron, az iskolaszámítógépünkhöz hasonló paraméterekkel rendelkező készülékeket.

Befejezésül dr. Simonyi Endrének arra a kérdésére válaszolunk, hogy miért ezért, amit csinálunk, kijár-e a tisztelet. Szavai szerint: „Ezért? Tisztelet?”

Mi nem igénylünk tiszteletet, különösen nem azoktól a hozzászólóktól, akiket nem a segítő szándék vezérel. De igenis igényeljük az építő jellegű észrevételeket, amelyeket azzal a szándékkal tesznek, hogy a következő széria még jobb legyen. Ennek tulajdonítható, hogy azonos áron a következő sorozatban gyártott készülék operatív-tár-kapacitása 64 kbyte lesz.

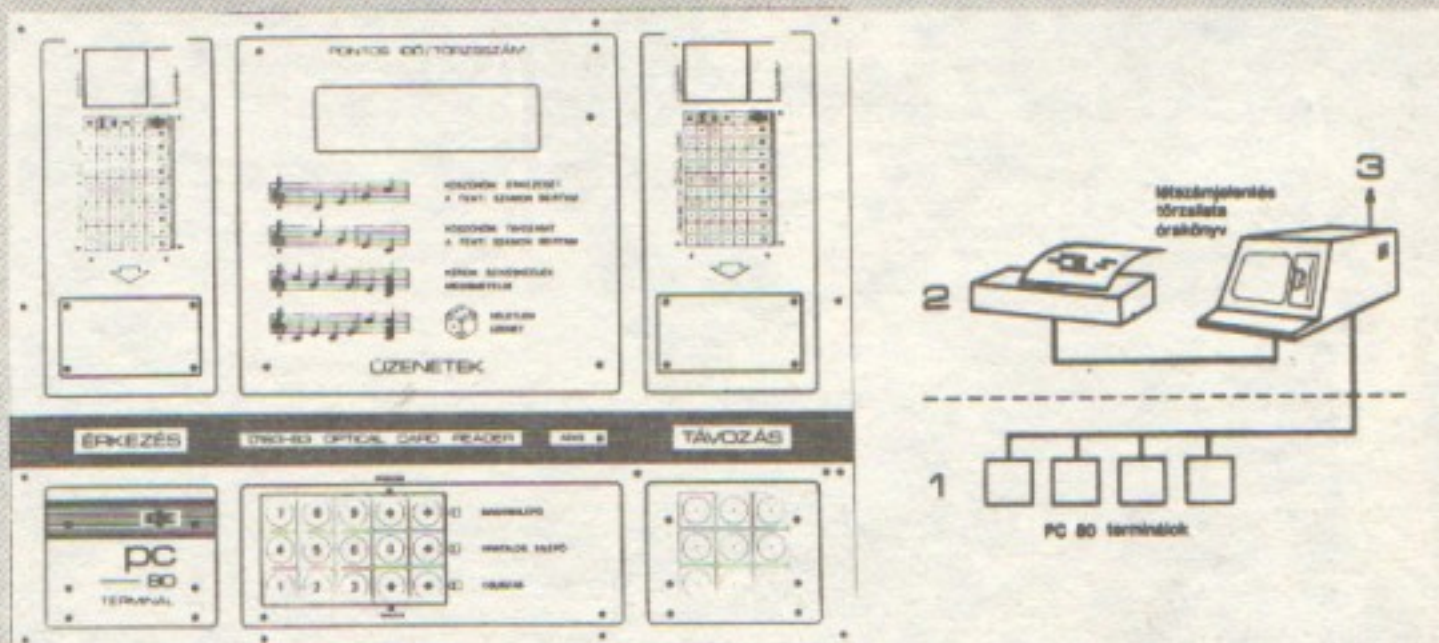
Novák Ferenc kereskedelmi vezető

Szerkesztőségi lezárás: No comment

ÚJDONSÁG

PORTA-CONTROL SYSTEM

A PORTA-CONTROL SYSTEM egy mikroszámítógépes belső kártyás adatgyűjtő és feldolgozó rendszer, munkaidő-ellenőrzési, -elszámolási, ill. létszám-nyilvántartási célokat szolgál. Segítségével a dolgozók munkában töltött idejének adminisztratív követése gépesíthető.

FELÉPÍTÉSE:

3 szintű hierarchikus rendszer elosztott intelligenciával, automatikus ON LINE adatforgalommal.

1. A legalsó szinten közös, ún. Party-Line adatvonalra felfűzött PC 80 intelligens lyukkártya-kezelő terminálok helyezkednek el optikai olvasóval, dallamgenerátorral, memóriával, számkijelzőkkel (kivánságra képernyővel), billentyűzettel, 8 bites, nagy sebességű mikroprocesszorral. Egy vonalon max. 32 db terminál címezhető.

2. A következő, középső szinten a PORT 8000 típusú központi computer található 64 kbyte-512 kbyte memóriával, szünetmentes áramforrással, display-jel, nyomtatóval. A PORT 8000 gép kétirányú kapcsolatot tart fenn a terminálokkal és a felső szintű háttérgeppel.

3. A harmadik (felső) szint célszerűen a vállalat, intézmény központi számítógépe, adatfeldolgozó számítóközpontja, ha van ilyen.

A PORTA-CONTROL rendszer a legfelsőbb szintű adatfeldolgozó v. számítóközpont nélküli önállóan is működik.

MŰKÖDÉSE:

A dolgozók névjegy méretű esztétikus és elnyúlhatatlan lyukkártyát kapnak belépőként, amelyen fényképet is el lehet helyezni. A személy- és teherforgalmi portákon, esetleg munkahelyeken elhelyezett lyukkártyakezelő terminálok memóriájukba gyűjtik az eseményeket törzsszám szerint, az időpont, hely, mozgási ok stb. felírásával. A terminálok az időt is mutatják, a kártyákat ellenőrzik, az elfogadást személy szerint visszaigazolják stb. Az adatokat a terminálkezelő központi rendszeresen lekérdezi, rendezi és tárolja többnapos időszak minden mozgását név, törzsszám, időpont, hely, mozgási ok feltüntetésével munkahelyek szerint csoportosítva, rugalmas munkaidő esetén is. Ebből az adathalmazból a gép munkahelyek, szempontok szerint különböző listákat, létszámmegjelöléseket, órákönyveket, munkaidő-összesítéseket készít, valamint a vállalat, intézmény adatfeldolgozó központja számára kivánságra rendezett adatrekordok formájában a teljes információt ON-LINE vonali kapcsolattal vagy lemezen továbbítja. A terminálok nemcsak személyek, hanem pl. járművek és anyagok mozgását is rögzíthetik, a lyukkártyaolvasó mellett vagy helyett vonalkód vagy mágneskártya-olvasóval is szerelhetők.

- CP/M kompatibilis rendszer
- több éve megbízhatóan működő referenciák nagyvállalatoknál
- max. 3500 dolgozó
- rugalmas – kötött – folyamatos és többműszakos munkarendek
- REAL TIME jegyzékek (késők, kintlevők stb.)
- különleges felhasználói igények kielégíthetők
- LEASING-lehetőség
- előnyös ár

RENDELHETŐ:

KOMPLETT RENDSZER

AZ ŐN GÉPÉHEZ ILLESZTETT RENDSZER (C64, VT 20, VPPC, M08X, PROPER, IBM)

CSAK KÁRTYAKEZELŐ TERMINÁLOK

- 64 kbyte adattár
- RS 232/V 24 vonal
- REAL TIME ÓRA
- NEM FELEJTŐ TÁR
- ÜTÉSÁLLÓ KIVITEL

HARDWARE-SOFTWARE DESIGN - DEVELOPMENT

procontrol

6724 Szeged, Óthalom u. 14.
Tel.: 62/22-122/420 Kovács Károly

IRÁNYÍTÁSTECHNIKA GAZDASÁGI MUNKAKÖZÖSSÉG